

Predica de la Krefeld

Duminică, 6 iulie 2008, ora 10

Ewald Frank

Fiți bineveniți în Numele scump al Domnului nostru. Haideți să începem această adunare cu cântarea minunată, nr. 33: „Dacă umblăm în Domnul și Cuvântul lui Dumnezeu este steaua noastră”. Cu această ocazie aş dori să mulțumesc conducătorului corului nostru, cântăreților și muzicienilor. Oamenilor le place, și este o mare binecuvântare. Cântarea 33.

*Dacă umblăm în Domnul,
Și Cuvântul lui Dumnezeu este steaua noastră
O, cum pierе întunericul și groaza
Căci EL conduce fiecare pas
Harul Său este cu noi
Cu toți aceia care Îl urmează și se încred [în EL].*

*Ref : A-L urma și a te încrede [în EL]
Duce la biruință și la a vedea [...]
Dacă vrei pace în suflet
Trebuie sa-L urmezi și să te încrezi [în EL]*

*Nicio umbră nu se ivește,
Fiecare nor pierе
Când zâmbetul Său bucură sufletul.
Nici îndoiala, nici durerea
Nu pot înfricoșa inima,
Când noi ne încredem și ascultăm mereu.*

*Nu ne apasă nicio povară,
Pe care să nu o poată înțelege și EL;*

*În EL putem să ne încredem mereu.
EL a pregătit binecuvântări,
Si pe cruce și în durere,
Dacă Îl urmăm ascultători și ne încredem [în EL].*

*Viața și ființa noastră
Îi aparțin numai lui Isus,
Pe altarul de jertfă, EL vrea să le vadă.
Căci cinstea, pe care EL o arată,
Și puterea, pe care EL o dă,
Sunt pentru aceia care Îl urmează și se încred [în EL].*

*Cândva El se va descoperi
Turmei Sale care-L așteaptă
Care Îl va vedea pe Împărat în splendoare.
Un loc pe tron
Da, împărăția și coroana
Le dă El acelora care Îl urmează și se încred [în EL].*

Fie ca Domnul să ne dăruiască tuturor prin harul Său ca noi să fim cântat această cântare într-un duh de rugăciune, cu o dorință puternică de a deveni realitate tot ceea ce am cântat, de a se descoperi în noi și prin noi. [Fratele Frank cheamă în față doi frați – n.ed.]

Acum să ne ridicăm, și împreună să-I cerem Domnului binecuvântarea. Dorim să ne unim acum într-o inimă și un suflet, să ne deschidem gurile cu toții și împreună să-I mulțumim Domnului nostru, cerându-I binecuvântarea.

Doamne, Dumnezeule Atotputernic, suntem adunați în Numele Tău, în prezența Ta, ca să ascultăm Cuvântul Tău, să ascultăm mesajul biblic al vremii sfârșitului. Doamne iubit, curăță inimile noastre, gândurile noastre. Aducem totul sub sângele Tău, și-ți cerem iertare, har, mântuire... Fii în mijlocul nostru, dăruiește atmosfera de care avem nevoie astfel ca Tu să Te poți descoperi. Unește-ne ca Biserică a Ta sub Tine ca și Cap, căci Tu ești Capul Bisericii.

Te rugăm să-I binecuvântezi pe toți cei ce ascultă acum împreună cu noi, și care ne urmăresc. Fii cu poporul Tău de pe tot pământul. Ne rugăm pentru toți traducătorii noștri. Binecuvântează

Doamne, pe tot pământul. Venirea Ta este aproape. Noi spunem MARANATHA! Doamne iubit, lucrează conform voii Tale cu noi toți și binecuvântează-ne din bogăția harului Tău. Amin.

Puteți lua loc. [Vin frații chemați în față – n.tr.]

Sunt prieteni foarte vechi. Pe fratele nostru îl cunoaștem – el are una dintre cele mai mari adunări din Congo – peste patru mii de suflete. Dumnezeu l-a binecuvântat și l-a făcut o mare binecuvântare. [Fratele Frank organizează binecuvântarea copiilor și transmite salutări – n.tr.]

Noi suntem uniți cu toți frații și surorile noastre din lumea întreagă, suntem legați cu legătura dragostei divine. Acest lucru nu este fabricat, ci este lucrat de Dumnezeu și ne este dăruit de El. Domnul să se folosească și de această zi ca noi toți să fim binecuvântați și să facem un pas înainte în credință.

[surorile cântă – n.ed.]

Noi am auzit deja aseară... Dumnezeu a ales inima, iar în Romani 11 mai este încă scris – sau în Romani 10 – că omul crede cu inima și o mărturisește cu gura.

Acum vom binecuvânta acest copil. [...]

Azi vom citi mai multe versete și vom vedea că de la început Dumnezeu și-a călăuzit poporul conform planului Său și că tot timpul au existat perioade în care s-a întâmplat ceva deosebit.

[Fratele Frank îl salută pe Andrew Branham. – n.ed.]

Suntem foarte mulțumitori pentru că și în vremea noastră Dumnezeu a avut un purtător de cuvânt, că El a pronunțat o trimitere și că s-a împlinit ceea ce este scris în Ieremia 1: „*Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecele mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecele ei, Eu te pusesem deoparte, și te făcusem profet al neamurilor*”. Noi am înțeles și că Noul Testament a început cu împlinirea profețiilor din Vechiul Testament și că Ioan Botezătorul a fost un profet trimis iar slujba lui a fost o parte directă a planului de mântuire profețit, care a devenit o realitate pe vremea aceea. Am înțeles de asemenea că Dumnezeu a dat făgăduința trimiterii unui profet la sfârșitul timpului de har, înaintea venirii zilei celei mari și înfricoșate a Domnului, ziua judecății, ziua întinericului. Totul este descris, începând cu Isaia 13.6 până la Apocalipsa 6 de la v. 12. Totul

a fost scris. Domnul nostru a confirmat făgăduința în Mat. 17.11 și în Marcu 9.12. Și astfel este AȘA VORBEȘTE DOMNUL, este Cuvântul lui Dumnezeu, este făgăduința din Vechiul și din Noul Testament. De aceea noi, de la început a trebuit să accentuăm că toți cei ce vor să reziste înaintea lui Dumnezeu nu pot să treacă pe lângă ceea ce a făgăduit și face El în prezent. Nu se poate trece pe lângă aceasta. Oricine trece pe lângă, trece pe lângă Dumnezeu și nu va avea parte de ceea ce face Domnul.

Ieri aminteam – ca și duminica trecută în Zürich – că pentru mine au trecut 50 de ani... Am spus ieri seară: când am fost în Dallas Texas, în 11 iunie 1958 am primit aceste prime predici și fratele Branham mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce cu acest mesaj în Germania”. Eu n-o plănuisem, n-am știut, a fost pur și simplu plănuț de Dumnezeu astfel.

Ieri am auzit prima predică tradusă în limba germană – Uniți sub un singur cap. Scumpi frați și surori în Domnul, este necesar ca noi toți care am venit din diferite culte, biserici și religii, din diferite țări, cu diferite păreri, să uităm totul. Să lăsăm totul în urmă astfel ca Dumnezeu să poată să facă un început nou cu noi toți.

S-a pus întrebarea câte predici a tradus fratele Frank în limba germană? Există 1115 predici scrise [în engleză, probabil – n.ed.] iar noi avem tipărite 150 și pe casete mai avem circa 50, deci în total în jur de 200 de predici. Sunt însă oameni care poate nu le-au citit nici pe cele 200 (măcar de două ori) și ei întreabă ce este cu restul predicilor. Fratele Branham a spus foarte clar – nu doar o dată ci de multe ori – că fiecare mesaj pe care-l primește el de la Dumnezeu și trebuie adus Bisericii, va fi predicat din Jeffersonville, în biserica lui locală. Am auzit acest lucru nu doar o dată, ci de multe ori, pentru că am tradus toate predicile. Astfel, eu am înțeles că predicile vorbite de fratele Branham în diferite orașe și biserici au avut un caracter mai mult evanghelistic decât profetic sau de învățătură. Încă de la început eu am fost călăuzit de Duhul lui Dumnezeu și am tradus în limba germană toate predicile ținute în Jeffersonville, de la deschiderea pecetilor. Am făcut acest lucru cu credincioșie, începând din martie 1963 – am tradus toate predicile ținute de fratele Branham în biserica lui locală, în Jeffersonville. Toate predicile din 1965, 1964, 1963 – le-am tradus.

Frați și surori, ca s-o spun acum foarte sincer, este suficient. Dacă vă puneți la inimă aceste predici ținute după deschiderea pecetilor, și dacă ne sunt descoperite și le trăim, atunci eu n-am de ce să mă tem și nici voi n-aveți de ce să vă temeți că vă lipsește ceva.

În al doilea rând a fost vorba despre faptul că în toate celelalte limbi trebuie traduse toate aceste predici. Nu vă îngrijorați. Noi am făcut în Numele Domnului ceea ce mi-a poruncit El mie și nouă. Nici astăzi n-aș schimba ceva, n-aș face lucrurile altfel.

De asemenea, este vorba de următoarele, și lucrul acesta să fie auzit acum în lumea întreagă: sunt două lucruri: sămânța originală - și aceasta este întotdeauna Cuvântul. Trebuie citit cu atenție Matei 13 și textele paralele din Marcu 4.14, Luca 8.11 ca să știm că sămânța originală este Cuvântul lui Dumnezeu și orice răstălmăcire este sămânța dușmanului. Oricine citește Matei 13 într-un duh de rugăciune, va vedea că acolo este scris „*pe când dormeau oamenii*” a venit vrăjmașul și și-a semănat sămânța lui, pe același ogor, între grâu, apoi s-a făcut nevăzut. Dar ambele semințe au răsărit. Ucenicii au rămas surprinși și au vrut să fie lăsați să smulgă neghina. Neghina seamănă cu grâul, dar n-are bob, este doar coajă. Deci, neghina a fost semănată printre grâu.

După ce mesajul a fost predicat clar, noi am experimentat același lucru: s-au ridicat frați cu tâlcuiri personale, făcând referire la ceea ce a spus fratele Branham. Lor nici măcar nu le trece prin cap să se refere la Cuvânt, să vadă dacă ceea ce susțin ei se află în Scriptură, dacă are temelie biblică.

Să citim iarăși cele două locuri din care am citit ieri seară. 1 Cor. 4.1-2: „*Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos, și ca niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu*”. Ar trebui să numărăm de câte ori a vorbit fratele Branham despre faptul că Dumnezeu a descoperit toate tainele din Geneza până la Apocalipsa, prin slujba celui de-al șaptelea mesager. În Mat. 13 unde se vorbește despre cele șapte taine ale Împărăției lui Dumnezeu, a fost descoperit ceea ce a fost hotărât în planul lui Dumnezeu înaintea întemeierii lumii. Noi să fim acum ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu. Am fi știut noi despre aceste taine dacă Dumnezeu n-ar fi trimis o slujbă profetică? Noi am înțeles și că Cuvântul lui Dumnezeu n-a fost trimis

unui evanghelist sau unui carismatic, ci unui profet. Dumnezeu Însuși are un model de la început, și așa rămâne până la sfârșit. La fel cum este scris în Apocalipsa 1, în primele trei versete, că Domnul Dumnezeu a trimis pe îngerul Său ca să arate robului Său Ioan ceea ce a fost rânduit și pentru toți ceilalți robi. O puteți citi în primele trei versete din Apocalipsa. Ceea ce a descoperit Dumnezeu unui rob al Său a fost rânduit pentru toți robii lui Dumnezeu, care dau mai departe aceeași vestire. Haideți să citim Apoc. 1:1: „*Descoperirea lui Isus Hristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor – plural - Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând prin îngerul Său la robul Său Ioan*”. Deci, Dumnezeu a folosit un singur slujitor ca să dea tuturor celorlalți slujitori aceeași descoperire. Și toți slujitorii care predică azi același Cuvânt se află sub călăuzirea aceluiași Duh Sfânt și sunt conduși în toate tainele ca și acest unic slujitor căruia i-au fost descoperite.

Mă adresez acum tuturor fraților slujitori: 1 Cor. 4:2: „*Încolo, ce se cere de la ispravnici, este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui*”. Nu doar mesagerul folosit de Dumnezeu spre a-Și descoperi Cuvântul, voia și tainele Sale, ci toți mesagerii care poartă același Cuvânt trebuie găsiți credincioși și trebuie să rămână credincioși în Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi mergem la 2 Cor. 4:5: „*Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri, pentru Isus*”. Noi nu ne predicăm pe noi, nu predicăm un profet și nici un apostol, ci noi îl predicăm pe Isus Hristos ca Domn, Același ieri și azi și în veci, în concordanță cu ce a descoperit Dumnezeu tuturor apostolilor și profeților, lucruri pe care El le-a pus din nou pe sfeșnic în vremea noastră.

Luna trecută, când am fost în Peru, au fost adunați 31 de frați din diferite direcții din cadrul mesajului. S-a spus acolo că unii cred că fratele Branham trebuie să revină – aceasta este învățătura principală și nu există predică în care să nu se sublinieze că slujba profetului nu s-a încheiat și el trebuie să se întoarcă. Aceasta este una dintre învățăturile principale în toată lumea vorbitoare de spaniolă și pe continentul nord american. Trebuie să vă închipuiți: acolo atenția este îndreptată spre omul trimis de Dumnezeu și revenirea lui Isus Hristos nu mai constituie un subiect. Dar subiectul nostru principal este revenirea lui

Isus Hristos, chemarea afară și pregătirea Bisericii Mirese pentru ziua slăvită a Domnului nostru.

Știți cu toții, sau ați auzit despre aceasta – dacă nu, veți auzi acum: eu am vorbit o limbă foarte clară cu acești frați de acolo și am spus foarte serios: dacă nu există o promisiune în Biblie, atunci nu va exista nici o împlinire. Dacă nu există un exemplu în Biblie, nu va exista nicio împlinire. Și în Biblie nu găsim nici un exemplu de felul acesta, și nici o făgăduință. Chiar și Ioan Botezătorul, în evanghelia lui Ioan, în primul capitol, a spus de două ori „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii” – el a fost luat acasă – pentru noi este greu de înțeles - și n-a trăit până în clipa răstignirii. Mulți susțin că ultimul mesager trebuie să fie pe pământ atunci când se întoarce Domnul. Nu se poate intra în toate argumentele pe care le aduc ei ca să susțină această pretenție. Atunci mi-a venit spontan gândul că de acum încolo nu voi mai spune „mesajul vremii sfârșitului” ci „mesajul biblic al vremii sfârșitului”, mesajul Bibliei, Cuvântul promis al lui Dumnezeu pentru vremea aceasta. Și am spus-o foarte deschis: toți cei care și-au pierdut respectul pentru Cuvântul lui Dumnezeu și care nu consideră că este necesar să deschidă Biblia și s-o cerceteze precum cei din Berea, toți au Biblia închisă și visează din citate și nu se gândesc să-L întrebe pe Dumnezeu și să aibă răspunsul final din Cuvântul lui Dumnezeu. Eu am spus-o deschis: nu există nici un om pe pământ care să aprecieze slujba fratelui Branham așa cum o fac eu. De la prima predică din 9 august 1955 am știut în inima mea că acesta este un om trimis de Dumnezeu. Dacă mă gândesc la toate celelalte conversații personale cu el, din alte adunări, îmi sunt așa de scumpe. Îmi place să-mi amintesc ce mi-a spus fratele Branham dar, dacă primesc patru DVD-uri cu patru frați care l-au cunoscut personal pe fratele Branham care pretind că profetul le-ar fi spus cutare lucru și că el se va întoarce pentru ca să poată fi împlinit ceea ce a spus el... Am o întrebare pentru toți cei patru frați și pentru toți ceilalți care au răstălmăcit spusele profetului și au făcut din acestea diferite învățături. În primul rând aș dori s-o spun în umilință și în dragoste; am notat aici textele cu privire la Moise, pe care Dumnezeu l-a folosit spre a împlini făgăduința pe care le-a dat lui Avraam, și spre a-i scoate din Egipt pe copiii lui Israel, după 400 de ani. Citiți ce a spus acest bărbat al lui Dumnezeu după ce

a împlinit porunca lui Dumnezeu. Vreau să ating scurt acest subiect, fără a ne opri mult asupra lui. Dar o fac numai ca să vedem noi și toți frații slujitori de pe pământ că dacă se încheie o perioadă și o slujbă, începe o altă perioadă, o altă slujbă și lucrarea lui Dumnezeu continuă. Deuteronom 33 și 34, ultimele capitole din cele cinci cărți ale lui Moise. Aici este scris, cap. 33 de la v. 26: „*Nimeni nu este ca Dumnezeul lui Ieșurun¹, El trece pe ceruri ca să-ți vină în ajutor, Trece cu măreție pe nori. Dumnezeul cel veșnic este un loc de adăpost, Și sub brațele Lui cele veșnice este un loc de scăpare. El a izgonit pe vrăjmaș dinaintea ta, Și a zis: "Nimicește-l."*”. Și acum vine: „*Israel este fără frică în locuința lui, Izvorul lui Iacov este deoparte Într-o țară plină de grâu și de must, Și cerul lui picură roua. Ferice de tine, Israele! Cine este ca tine, Un popor mântuit de Domnul, Scutul care ți dă ajutor, Și sabia care te face slăvit? Vrăjmașii tăi vor face pe prietenii înaintea ta, Și tu vei călca peste înălțimile lor."*”. Aici Moise încheie slujba pe care i-a dat-o Dumnezeu și în care l-a folosit spre a împlini ceea ce a fost rânduit în vremea aceea în planul mântuirii.

Acum ultimele versete din Deuteronom 34.10 „*În Israel nu s-a mai ridicat profet ca Moise, pe care Domnul să-l fi cunoscut față în față*”. Un astfel de profet n-a mai trebuit să se ridice. El a făcut ceea ce a dorit Dumnezeu să facă. Nimic nu lipsea, n-a mai rămas nimic de făcut. Cineva ar fi putut să spună „Moise s-a suit pe muntele Nebo și n-a intrat în țara promisă”? Dar așa a fost hotărât de Dumnezeu. Ce vrem noi să schimbăm în aceasta? El și-a împlinit însărcinarea și a fost luat în slavă.

Apoi avem încheierea din perioada lui Iosua, cap. 23. Aici este un rezumat al celor întâmplate pe vremea aceea, conform voii lui Dumnezeu. Iosua 23.14: „*Iată că astăzi eu mă duc pe calea pe care merge tot ce este pământesc. Recunoașteți dar din toată inima voastră și din tot sufletul vostru, că nici unul din toate cuvintele bune, rostite asupra voastră de Domnul, Dumnezeul vostru, n-a rămas neîmplinit; toate vi s-au împlinit, nici unul n-a rămas neîmplinit*”. Așa își încheie Iosua perioada pe care Dumnezeu Însuși i-a dat-o – toate făgăduințele date de Dumnezeu și-au găsit împlinirea, și el a putut să intre în odihnă.

¹ sau: Israel – n.tr.

Să ne amintim și de David și de Solomon. Să deschidem la 1 Cron. 28 – să vedem în ce mod și-a încheiat slujba fiecare om al lui Dumnezeu care a primit o trimitere din partea lui Dumnezeu, în legătură cu planul de mântuire. Ei n-au mai trebuit să revină. Aici în 1 Cron. 28.1-3: *„Împăratul David s-a sculat în picioare și a zis: „Ascultați-mă, fraților și poporul meu! Aveam de gând să zidesc o casă de odihnă pentru chivotul legământului Domnului și pentru așternutul picioarelor Dumnezeului nostru, și mă pregăteam s-o zidesc”.* Știți cu toții că David avusese deja vedenia, văzuse exact cum trebuia construit totul, apoi i-a dat lui Solomon planul. David a văzut și a vrut să zidească el, dar Dumnezeu a ales pe altcineva pentru aceasta. El a avut dreptul să creadă că Dumnezeu îl va folosi pentru aceasta, pentru a da un loc chivotului legământului, ca Dumnezeu să poată locui acolo, în mijlocul poporului Său. După aceea Dumnezeu a hotărât după cum putem citi în special în v. 3 și 4. *„Dar Dumnezeu mi-a zis...”*. David a dorit-o, a văzut vedenia și a vrut s-o facă. *„Dar Dumnezeu mi-a zis: „Să nu zidești o casă Numelui Meu, căci ești un om de război și ai vărsat sânge”. Domnul, Dumnezeul lui Israel, m-a ales din toată casa tatălui meu, pentru ca să fiu împărat al lui Israel pe vecie; căci pe Iuda l-a ales căpetenie, casa tatălui meu a ales-o din casa lui Iuda, și dintre fiii tatălui meu pe mine m-a pus să domnesc peste tot Israelul”*. Apoi v. 6: *„El mi-a zis: „Fiul tău Solomon Îmi va zidi casa și curțile; căci l-am ales ca fiu al Meu; și-i voi fi Tată”*. Vedem aici căci căile lui Dumnezeu pot fi diferite de cum le vedem noi sau de cum am dori noi să fie. Totul își are vremea sa.

Încă un text, din 1 Cronici 29.1: *„Împăratul David a zis întregii adunări: Fiul meu Solomon, singurul pe care l-a ales Dumnezeu, este tânăr și plăpând, și lucrarea este însemnată, căci casa aceasta nu este pentru un om, ci este pentru Domnul Dumnezeu”*. Templul nu trebuia ridicat ca David sau fiul său Solomon să-și facă un nume, ci urma să fie casa lui Dumnezeu în care să fie adus chivotul legământului și unde Dumnezeu să poată să aibă părtășie cu poporul Său. Cap. 29:10-11: *„David a binecuvântat pe Domnul în fața întregii adunări. El a zis: Binecuvântat să fii Tu din veac în veac, Doamne, Dumnezeul părintelui nostru Israel! A Ta este, Doamne, mărirea, puterea și măreția, veșnicia și slava, căci tot ce este în cer și pe pământ este al*

*Tău; a Ta, Doamne, este domnia, căci Tu Te înalți ca un stăpân mai presus de orice!*². Lucrul acesta noi l-am auzit ieri seară foarte clar. Multe capete domnesc și hotărăsc asupra diverselor uniri de pe acest pământ, dar Domnul este Capul Bisericii Sale. Așa este scris și așa rămâne pentru totdeauna. Mai ales în Coloseni putem citi toate textele – Hristos, capul Bisericii. Dar foarte scurt doresc să citesc și alte texte, ca să vedem locurile care ne spun că au existat diferite perioade necesare și fiecare om chemat de Dumnezeu a avut responsabilitatea și pe vremea aceea a făcut ce a fost hotărât în planul lui Dumnezeu.

În 2 Cronici 3 avem construirea Templului pe muntele Moria, unde Avraam l-a „jertfit” pe Isaac. Începând cu Avraam, Moise, Iosua, toți bărbații lui Dumnezeu – totul s-a întâmplat conform planului lui Dumnezeu. Solomon a început să construiască Templul din Ierusalim pe muntele Moria, care fusese arătat tatălui Său David, în aria lui Ornan iebusitul. Cunoașteți cu toții istorisirea, nu mai trebuie s-o citim acum. De ce am mers în Vechiul Testament? Ca să vedem că Dumnezeu a avut bărbați care au avut răspunderea pentru anumite sarcini în diferite perioade de timp.

Să revenim la mesajul acestui ceas, la Cuvântul Domnului. Și o spunem din nou, foarte serios: Dumnezeu este numai în Cuvântul Său, și numai Cuvântul este sămânța divină. Isus Hristos, Domnul nostru, este Cuvântul făcut trup. La început a fost Cuvântul, nu răstălmăcirea. De asemenea, în grădina Edenului, în Gen. 2, la început a fost Cuvântul. În Gen 3 a venit răstălmăcirea. În Cuvânt, așa a spus-o fratele Branham, oamenii erau protejați. Cuvântul era ca un scut în jurul lor și vrăjmașul nu-i putea atinge atâta timp cât ei erau în Cuvânt. Apoi a intervenit viclenia vrăjmașului „Oare a spus Dumnezeu...? Nu veți muri, veți fi înțelepți. Trebuie doar să mâncați din pomul cunoștinței și apoi veți fi ca Dumnezeu”. Închipuți-vă: „Veți fi ca Dumnezeu”. Și pe undeva, pe Eva a încântat-o foarte mult acest lucru. Cum este astăzi? La început a fost Cuvântul și fratele Branham a fost profetul trimis cu Cuvântul. Și eu sunt sincer acum: n-ar fi existat nicio divergență dacă toate predicile ar fi fost lăsate în contextul în care au fost predicate. Totul ar fi rămas frumos, totul ar fi mers bine și azi am

² sau: „Tu ești Capul” – n.tr.

fi avut o Biserică a lui Isus Hristos de mai mult de trei milioane de membri.

Ce s-a întâmplat? Puteți să citiți... Haideți s-o citim: Matei 25 în legătură cu Matei 13: pe când dormeau oamenii a venit vrăjmașul și și-a semănat sămânța, după care s-a făcut nevăzut. Dar ambele semințe au răsărit. Lucrul acesta se repetă în vremea noastră conform Matei 25. Citesc v. 5-6: „*Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate, și au adormit*”. Atât cele nehibzuite cât și cele înțelepte au ațipit și au adormit. Înapoi la Matei 13: „pe când dormeau oamenii”. Haideți s-o spunem deschis și clar: la început, după plecarea acasă a fratelui Branham, din 1966 - nu c-am vrut eu, dar așa a fost: Dumnezeu a dat har și m-a folosit. În aprilie 1966 am fost în Jeffersonville, am avut grijă ca predicile fratelui Branham să fie tipărite. Până atunci nu fusese tipărită nicio predică. Le-am spus fraților că ne trebuie predicile tipărite ca să putem face traducerea și așa și-a urmat cursul mesajul biblic al vremii sfârșitului. N-am hotărât eu astfel, ci Dumnezeu, înaintea întemeierii lumii. Eu nu am dus Cuvântul numai pe continentul nord american ci împreună cu fratele Galdona l-am dus și în America de sud și în Africa, împreună cu fratele Sidney Jackson. Și împreună cu ceilalți frați am dus Cuvântul în lumea întreagă. La început ardeam cu toții și știam că revenirea lui Isus Hristos este foarte aproape. Eram plini de foc în duhul, eram pregătiți să-L slujim pe Domnul.

Ne amintim și de anii 70, când în fiecare predică și în fiecare adunare aveam nădejde și eram binecuvântați. Și iată că a sosit și momentul când dușmanul a dat atacul principal. Acest lucru s-a întâmplat când nu am vegheat, când am adormit, când lucrurile s-au mai răcit, când n-am fost conștienți de ceea ce se întâmplă cu adevărat în jurul nostru. De atunci vrăjmașul a dat răstălmăcire după răstălmăcire. Și din păcate sămânța lui a răsărit. Până în punctul acela noi arseserăm în Duhul, gata să slujim Domnului, să ducem mai departe mesajul.

Și poate ar trebui spus și următorul lucru: în vremea aceea aveam impresia că mai târziu va fi confirmat.... ascultătorii n-au pus accentul necesar pe predicarea Cuvântului. Pe vremea aceea timpul din adunări era împărțit între vestire și... din păcate se pune accentul pe darurile Duhului. S-a ajuns în punctul în care vestirea nu mai era

aspectul principal, ci se aștepta „vorbirea Domnului” prin profeții. Accentul nu s-a mai pus pe ceea ce vorbea Domnul prin Cuvântul Său. Vrajmașul a profitat din plin de lucrul acesta și a adus înșelăciunea. Apoi s-a mers din răstălmăcire în răstălmăcire. Până atunci nu se auzise învățătura tunetelor, nici învățăturile despre faptul că fratele Branham ar trebui să revină – niciuna din aceste doctrine care circulă acum.

Înapoi la cele două texte - din Matei 13 și Matei 25: „*pe când dormeau oamenii*”. „*Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate, și au adormit*”. V. 6: „*La miezul nopții, s-a auzit o strigare: „Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!”*” Conform acestui cuvânt, a sosit clipa când s-a auzit o strigare de trezire, o orientare înapoi la Cuvânt, ca la sfârșit să iasă afară o Mireasă a Cuvântului care să fie schimbată în chipul lui Hristos.

Mă gândeam să scriu o circulară și sunt foarte supărat în interior că așa zișii părinți ai bisericii au răstălmăcit anumite versete și le-au folosit greșit, formulând învățături false. Primele trei texte pe care mi le-am notat – le știu pe dinafară – Gen. 1.26 „să facem om” și în acest plural ei au introdus cele „trei persoane ale dumnezeirii”. Apoi Gen. 11.7: „*Haidem! să Ne coborâm*” – și aici au introdus trei persoane ale dumnezeirii. Și cel mai îngrozitor lucru... te îmbolnăvești când citești: Gen. 18 – când s-a uitat Avraam, a văzut trei bărbați și răstălmăcirea spune că erau Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Sunt foarte supărat în duh, pentru că blasfemia merge prea departe. Trebuie doar citit Gen. 19, unde scrie despre cei doi bărbați care au mers în Sodoma și acei homosexuali au vrut să pună mâna pe ei. Și ei vor să bazeze doctrina trinitară pe acest incident. Asemenea blasfemie nu se poate explica. Gândiți-vă o clipă: pe asemenea versete au bazat ei doctrina trinitară. Nici măcar nu le-a păsat ce blasfemie este în acest context. Dar noi am auzit ieri seară: vrajmașul folosește capetele³ oamenilor dar Dumnezeu folosește inima. Și dacă citești că în anul 325, la conciliul de la Niceea, din cei aprox. 318 participanți, unii au votat împotriva... O învățătură se stabilește prin vot? Pentru noi Cuvântul lui Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu. Chiar mă supără ceea ce au făcut oamenii din Cuvântul lui Dumnezeu, din Cuvântul scump al lui Dumnezeu.

³ Sau: intelectul – n.tr.

În biserica formată în sec. IV-V în împărăția romană, n-a mai rămas nimic din originalul care ne este lăsat în sfânta Scriptură. Fiecare temă a fost răstălmăcită. La fel și în Noul Testament... nu vreau să intru în detalii – timpul trece. Totul a fost răstălmăcit – Mat. 28.19 a fost făcut o formulă. Se poate citi în știrile bisericii luterane – s-a sugerat ca toți luteranii să-și facă semnul crucii „în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt”. Totul revine în sânul mamei și toți sunt duși în eroare. De aceea a trimis Dumnezeu un profet care să ne scoată din toate rătălmăcirile, din toate erorile și să ne întoarcă la Dumnezeu, la Cuvântul Său.

Și acum urmează durerea cea mare, de nesuportat – în ce mod s-a răstălmăcit Mat. 16 : „tu ești Petru...”. Dar nu pe această piatră, ci pe descoperirea lui Isus Hristos este zidită Biserica. Totul a fost răstălmăcit. Nu putem intra în detalii. Mă supără așa de tare aceste răstălmăcirii. În creștinism și în toate celelalte religii oamenii sunt duși în rătăcire. Dar necazul și durerea cea mai mare este provocată de rătăcirea din mesaj. Celelalte lucruri îi privesc pe ceilalți, dar mesajul divin ne privește pe noi. Aici avem făgăduința divină – îmi aduc aminte de însărcinarea fratelui Branham din 11 iunie 1933: pe la ora 14 s-a coborât lumina aceea, în mod vizibil pentru peste 4000 de persoane și Glasul a răsunat: „Așa cum a fost trimis Ioan botezătorul să premergea prima venire a lui Hristos, tot așa tu ești trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Și fiți atenți acum: în casa cea nouă din Tucson Arizona, pe care au ridicat-o frații pentru fratele Branham și în care am fost și eu, pe ușă este gravat „așa ești tu trimis ca să premergi a doua venire a lui Hristos”. Nu „mesajul va premerge”, ci „tu”. Și totul este bazat pe o răstălmăcire și de aceea toți trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu acum – pentru că o singură propoziție a fost răstălmăcită. Acest lucru doare. Și asta a devenit subiectul principal de predică iar ei nu-și dau seama că au căzut pradă minciunilor și că vrăjmașul i-a înșelat.

Haideți să fim sinceri. Unde se predică astăzi, în cadrul mesajului, evanghelia lui Isus Hristos? Unde? Unde se predică despre întoarcere la Dumnezeu, naștere din nou, botez cu Duhul Sfânt, tot ce predicăm noi ca și evanghelie deplină? Se spune doar „profetul a zis, profetul a zis”. Niciunul dintre acești frați nu spune ce a zis Domnul în

Cuvântul Său. Vă rog ascultați, toate popoarele pământului: Mesajul biblic al vremii sfârșitului este Cuvântul lui Dumnezeu descoperit și Cuvântul lui Dumnezeu descoperit este mesajul vremii sfârșitului. Nu sunt două lucruri – este un singur plan de mântuire al Dumnezeului nostru și noi suntem aduși înapoi la acesta.

Noi ne aflăm într-o mare luptă duhovnicească. Pe de o parte trebuie s-o spunem clar înaintea lui Dumnezeu că fratele Branham a fost profetul făgăduit, omul trimis de Dumnezeu cu mesajul divin care va premerge venirea lui Hristos. Apoi, trebuie s-o spunem din nou, că frații care au făcut învățături false din afirmațiile lui, sunt înșelați de Satana. Acest lucru s-a întâmplat pentru că am ațipit, n-am vegheat și de aceea dușmanul a putut semăna sămânța lui de răstălmăciri și pretutindeni a răsărit discordia, dușmănia, ura. Mi s-a spus că în orașul nostru există nouă biserici ale mesajului timpului de sfârșit. Nouă într-un singur oraș!!! Nimeni nu trebuie să fie prea isteț sau să aibă o descoperire deosebită ca să-și dea seama că ceva nu este în regulă, că oamenii urmează un om și nu pe Isus Hristos, Domnul nostru.

Să facem un rezumat... Totul trebuie încadrat biblic. Mai întâi un cuvânt pentru cei ce poate că doresc să fie botezați, astăzi. Avem în sfânta Scriptură afirmațiile clare și modul cum s-a făcut botezul biblic. Avem porunca din Matei 28.19 și în Fapte 2, 8, 10, 19 avem împlinirea acesteia. Avem astfel confirmarea că Petru, care a auzit marea trimitere de pe buzele Domnului nostru a înțeles-o corect și a știut că Dumnezeu s-a descoperit ca Tată în Fiul și prin Duhul Sfânt în Numele de legământ nou testamentar „Domnul Isus Hristos” și toți credincioșii trebuie botezați în Numele acesta. Nu sunt necesare dezbateri în legătură cu „în Numele” sau „în interiorul Numelui”⁴. Cuvintele originale, în greacă, din Matei 28, conform traducătorului A. Nestle sunt „mergeți în toată lumea și învățați toate neamurile și botezați-le în Numele Meu”. Așa scrie în nota de subsol a acestei traduceri a Bibliei de la Geneva.

Frați și surori, să lăsăm Matei 28 așa cum este, dar e nevoie de descoperire, nu doar de repetarea unei formule. Este nevoie de descoperirea acestui Nume în care trebuie făcut botezul. Astfel toți cei ce nu sunt încă botezați biblic să știe că botezul biblic aparține de

⁴ sau: „pe Numele” – n.tr.

aceasta, pentru că așa este scris: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre*”. Apoi în v. 41 spune „*Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați*”. Nicio discuție, ci așa cum este scris în Marcu 16.16, „*Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit*”. Nu se poate spune pur și simplu că oricine crede va fi mântuit, ci așa cum a spus Domnul, „*Cine va crede și se va boteza*” – ascultarea aparține credinței. Astfel, noi vestim azi același Cuvânt. Când fratele Branham a fost botezat în biserica baptistă, i-a spus doctorului Roy Davis, care i-a botezat pe toți ceilalți în formulă: „Vreau să mă botezi conform modelului apostolic, în Numele Domnului Isus Hristos”. Dr. Roy Davis a spus „Respect acest lucru și așa te voi boteza”. După aceea fratele Branham a predicat acest botez biblic. Astfel, el a primit introducerea în abc-ul bisericii nou testamentare. Cu asta trebuie să începem, apoi continuăm. Noi toți, care așteptăm desăvârșirea... și eu însumi, în 50 de ani, ba în total sunt 55 de ani în slujba Domnului... dar haideți să privim ce a făcut Dumnezeu în ultimii 50 de ani. Închipuiți-vă, dacă El ar fi venit la mijlocul anilor 1970, atunci mulți din cei ce sunt azi aici, mulți din cei ce ascultă în toată lumea, n-ar fi avut parte de aceasta. De aceea trebuie să citim în 2 Pet. 3: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui*” ci așteaptă cu rădare până ce vor fi chemați afară și adăugați și ultimii. Putem spune foarte clar că Isus nu vine niciodată prea târziu.

Noi am citit versetele – „toate au adormit”. Acesta a fost momentul, perioada în care dușmanul a semănat sămânța lui de discordie. N-o să-mi cer scuze dacă spun că pentru mine fiecare răstălmăcire este o scârbă. Numai Cuvântul lui Dumnezeu, numai ce este scris este Cuvântul lui Dumnezeu și rămâne în veci. Și în acest Cuvânt, în aceste taine despre Dumnezeu, botez, cădere ... de fapt tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru a fost vestit așa cum n-a mai fost de două mii de ani. În vremea noastră Dumnezeu a dăruit o retrospectivă, și Dumnezeu ne-a descoperit prin harul Său tot ce este scris în Vechiul și în Noul Testament cu privire la planul de mântuire. Dar apoi urmează „dacă rămâneți în Cuvântul Meu și cuvintele Mele rămân în voi, sunteți cu adevărat ucenicii Mei”. De aceasta aparține și „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.*” Atunci toate versetele aparțin de aceasta.

Apoi Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru slujba profetului, și adaug aici, pentru slujba unică a profetului, pe care n-a avut-o nici Petru, nici Ioan, nici Iacov, nici Pavel. Asta i-a spus îngerul Domnului fratelui Branham, în 7 mai 1946: acum două mii de ani s-a manifestat semnul lui Mesia cu evreii și samaritenii. Atunci s-a manifestat slujba Domnului nostru ca profet, cu evreii și samaritenii. El a putut să spună în Ioan 1: *„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin”*. El a putut spune: *„Tu ești Simon, fiul lui Iona”*. Femeii de la fântână i-a putut spune: *„cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat”*. A putut spune: *„Învățătorul îți zice: Unde este odaia pentru oaspeți, în care să mănânc Paștele cu ucenicii Mei?”*. *„Duceți-vă în satul dinaintea voastră: în el veți găsi îndată o măgăriță legată, și un măgăruș împreună cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la Mine. Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că Domnul are trebuință de ei. Și îndată îi va trimite”*. El a putut să spună totul prin descoperire. Și fratele Branham s-a referit la acest lucru aproape în fiecare rând de rugăciune și a spus *„Aștept ca norul supranatural al slavei lui Dumnezeu să coboare, și îngerul Domnului să pășească pe platformă”*. După aceea fratele Branham vedea persoana respectivă într-o vedenie, și spunea, după cum am auzit noi ieri seară, cine este, de unde este și ce boală are. Eu sunt un martor ocular. Am văzut personal, de multe ori, acest lucru. Îl pot confirma înaintea lui Dumnezeu.

În același fel trebuie spus că acum nu este vorba despre mine – Dumnezeu să aibă milă de mine – ci este vorba de chemarea afară, despre desăvârșirea Bisericii lui Isus Hristos, pregătirea Bisericii Mirese pentru venirea Mirelui. Iar pentru aceasta este necesar Mesajul în original. Nici un amestec nu mai este permis, nici o răstălmăcire nu are voie să existe în Mireasă – numai mesajul biblic al sfârșitului, întemeiat pe sfânta Scriptură.

Frați și surori, multe lucruri ar mai putea fi spuse. Cincizeci de ani este o perioadă lungă – jumătate de secol. Am în urmă 50 de ani [de slujire]. Iată aici din nou cele cinci benzi originale pe care le-am primit în 1958 în Dallas Texas. Și fratele Branham mi-a spus: *„Tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”*.

Acum, ca un rezumat... aş putea să rezolv eu ceva dincolo de ocean? Dumnezeu a ştiut şi a hotărât în acest fel. El a călăuzit totul într-un mod minunat. Am vorbit cu fraţi din diferite ţări despre cum a fost răspândit mesajul sfârşitului în Europa şi de asemenea în estul Europei, din 1958, când mai exista cortina de fier. Noi am predicat mesajul şi Dumnezeu a deschis uşile unei biserici baptiste din Moscova şi pastorul a semnat că dacă va veni KGB-ul el îşi asumă răspunderea. Dumnezeu a deschis uşi pretutindeni şi s-a ocupat ca Cuvântul Său să ajungă la marginile pământului. Dacă v-aş spune ce adrese poştale mi-a dat fratele Branham personal, din Elveţia, din India, din Canada, fără ca eu să-i cer aşa ceva. După aceea, din aceste adrese s-au stabilit contactele. Dumnezeu a ştiut totul.

În responsabilitate înaintea lui Dumnezeu, noi experimentăm împreună această perioadă şi, mă repet, în mesajul biblic al sfârşitului nu este permisă nici o răstălmăcire, nici o tâlcuire personală. Mireasa trebuie şi va fi o Mireasă Cuvânt. Şi vă rog nu daţi ascultare nici unei răstălmăciri. Predaţi-vă inima Domnului. Ieri seară am auzit lucrul acesta: vrăjmaşul lucrează cu capul, cu intelectul, cu pomul cunoştinţei. Dumnezeu se descoperă. El s-a descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru.

Noi am spus-o desluşit: perioada care se petrece acum în Biserica Mireasă este în legătură cu ceea ce s-a întâmplat în slujba fratelui Branham, fără întrerupere. Dumnezeu a continuat fără voia noastră. El ne-a inclus pur şi simplu în planul Său veşnic de mântuire. Haideţi să înaintăm, pentru că siguranţa pe care o avem este întemeiată în acest Cuvânt. Cerul şi pământul vor trece dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac. Şi Dumnezeu şi-a trimis profetul şi slujitorul ca să ne readucă la Cuvântul Său şi să descopere toate tainele. Şi nimănui nu-i este permis să treacă de aceasta, nimănui nu-i este permis să răstălmăcească sau să primească interpretări. Să rămânem simplu în Cuvânt, devenind o Mireasă a Cuvântului şi aşa vom ajunge împreună la destinaţie. Vă rog, fiţi siguri de asta. Dumnezeu şi-a asumat răspunderea ca Biserica Mireasă a lui Isus Hristos, conform Efeseni 5.27, să fie înfăţişată fără pată, fără zbârcitură, înaintea Lui. El şi-a asumat responsabilitatea pentru aceasta, ca, în conformitate cu Apocalipsa 19, toţi cei care au auzit şi

au primit Cuvântul, și au mers pe calea credinței în ascultare, împreună cu Domnul, până la sfârșit, să participe la ospățul de nuntă a Mielului,

Frați și surori, din nou vă rog nu plecați urechea la nici un om care vrea să vă spună o anumită descoperire. Spuneți fiecăruia: „Te rog deschide Biblia și arată-mi de acolo”. Atunci probabil că discuția va fi foarte scurtă și se va încheia. „Dacă al Tău Cuvânt nimic n-ar prețui / Credința mea pe ce s-ar odihni? / Nu-mi pasă de lumi o mie / Cuvântul Tău de-l împlinesc mă-nvie”.

Încă un text: 1 Cor. 3.10: „*eu, ca un meșter-zidar înțelept, am pus temelia, și un altul clădește deasupra... nimeni nu poate pune o altă temelie*”. Efes. 2.20: „*fiind zidiți pe temelia apostolilor și profeților, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos*”. Am putea să citim foarte multe texte biblice. Primiți-le pe toate, luați-le pe toate acasă cu voi. Amin.

Ne ridicăm pentru rugăciune. Să cântăm așa cum o facem deseori, „Așa cum sunt”. [...]

Așa cum stăm cu capetele aplecate și rămânem în rugăciune, dați-mi voie să întreb dacă sunt aici unii pe care i-am putea include în această rugăciune. Indiferent ce ar fi, Domnul ne dăruiește tot ce a făgăduit. Dacă-I cerem și dacă credem că vom primi ne va fi dăruit. O puteți citi în Marcu 11 de la v. 22. Fie că este vorba de mântuire, de iertare, de har, de împăcare cu Dumnezeu, de împăcare unii cu alții... În cadrul seminței divine nu are voie să existe dușmănie. Dușmănia este numai între cele două semințe diferite, așa cum a spus Dumnezeu în Gen. 3.15. „*Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei*”. Între sămânța divină nu există dușmănie. Dușmănia este numai între cele două semințe diferite.

Frați și surori, astăzi este ceasul nostru, ziua noastră în care ne punem pe deplin de partea lui Dumnezeu. Să spunem simplu „Doamne iubit, inima mea este la dispoziția ta. Seamănă sămânța Cuvântului Tău în mine, apoi să veghem ca vrăjmașul să nu poată semăna sămânța discordiei, prin răstălmăcirii”.

Fratele Branham a folosit cuvântul „discordie”, „sămânța discordiei”. Ce sunt toate răstălmăcirile și cine sunt cei ce le predică? Ei sunt răzvrățiți. Nici măcar nu se poate sta de vorbă cu ei. N-au nici o legătură cu Cuvântul și de aceea și-au pierdut orientarea. Și haideți să

mergem un pas mai departe: vrăjmășia a fost provocată de toate răstălmăcirile. A început în grădina Edenului, apoi s-a manifestat – o vrăjmășie totală între cele două semințe. Sămânța dumnezeiască este purtată și Cuvântul este această sămânță. Am amintit de multe ori aceste texte din Marcu 4.14, Luca 8.11 și toate celelalte texte. Aceste două semințe nu pot fi aduse niciodată la un numitor comun. Au două origini diferite: una este Fiul omului... Am auzit-o de la fratele Branham: „când se descoperă Fiul omului”. El s-a descoperit, ne-a dat Cuvântul și cu aceasta s-a încheiat partea aceea. Dar tot așa s-a întâmplat că a fost semănată și sămânța discordiei.

Și o spun din nou: pretutinden unde sunt prezentate răstălmăcirii există vrăjmășie, ură, dispute. Pretutinden unde se predică numai Cuvântul suntem aduși înapoi la Hristos, Capul. Nu mai este dispută, nu mai sunt discuții: este descoperire prin Duhul Sfânt, care ne călăuzește în tot adevărul. Cine dorește să fie condus în tot adevărul? Amin. Noi toți. Dumnezeu a auzit și a văzut.

Acum întrebarea: cine dorește să fie botezat biblic, azi? Este cineva? Da, sunt unii. 1, 2, 3. Fratele Schmidt zice să veniți în față toți cei ce doriți să fiți botezați biblic. Veniți în față ca să ne putem ruga cu voi. Laude și mulțumiri Domnului nostru.

Sunt aici și frații și surorile noastre din Polonia. Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit! Noi am inclus în inimile noastre pe fratele și sora care au venit de curând și care se supun sub mâna tare a lui Dumnezeu și care au primit Cuvântul lui Dumnezeu în inimile lor și acum fac pasul ascultării. Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit! Din prima clipă noi am fost uniți în Domnul ca și cum ne-am fi cunoscut demult. Domnul Îi cunoaște pe ai Săi. Frate scump, Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze pe amândoi și hotărârea pe care ați luat-o!

Scumpă soră, dorești și tu să fii botezată? Ți-ai dedicat tu viața ta Domnului? Amin. Frate scump, dorești și tu să fii botezat în Numele Domnului Isus Hristos, Domnul nostru? Dumnezeu să te binecuvânteze!

Ce frumos: 2, 4, 6, 7. Un număr frumos. După adunare mergem la bazinul pentru botez, și fratele Schmidt, un om al lui Dumnezeu... da, frate Schmidt. De mulți ani, de 48 de ani ne cunoaștem. Fratele

Russ nu poate fi momentan aici, are ceva probleme cu mersul, dar în Duhul el este perfect conștient și este alături de noi. Noi toți am îmbătrânit și-I mulțumim Domnului Dumnezeu că ne-a dat putere să-l slujim. Dacă mă gândesc acum că marți dimineața trebuie să plec din nou în Africa... da, ce să mai spun? Chemarea a venit și trebuie să merg. Domnul nu mă întreabă dacă pot să merg. El dăruiește întotdeauna putere. De data asta este vorba de Camerun, Uganda, Kenia, Tanzania, care sunt incluse într-un program uriaș. Cu voia lui Dumnezeu mă întorc în 14 de zile. Să mă amintiți în rugăciunile voastre.

Acum ne vom ruga pentru voi, cei ce veți fi botezați.

Doamne iubit, Dumnezeu veșnic credincios, tu ai călăuzit în așa fel încât frații și surorile noastre au primit descoperirea că botezul se face în Numele Tău. Binecuvântează-i din bogăția harului Tău și fă-i o binecuvântare și condu-i toate zilele vieții lor până când toți vom vedea lucrurile crezute.

Ție, Dumnezeul Atotputernic, Îți mulțumim din inima noastră și pentru această adunare, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Rugăciunea fratelui Kupfer:

Doamne Dumnezeul nostru, noi am auzit, credem și înțelegem. Domnul a spus „Ați înțeles voi toate acestea?” Da, noi am crezut și am înțeles. Nu este nici o neînțelegere, este numai adevărul și noi îl credem. Doamne, ajută-mă, ajută pe fiecare să creadă lucrurile pe care le-a auzit și să le și asculte.

Noi toți avem câte-o nevoie, Te rugăm vino în ajutorul nostru. Umples-ne cu Duhul Sfânt ca dragostea Ta să se poată descoperi. Este o dorință puternică pentru noi. Tu lucrezi și Îți pregătești Biserica. Aceasta este țința noastră. Dacă n-o avem, atunci ce să așteptăm? Unde să mergem?